

PÍSEŇ 0251

Ježíši milý, co jsi spáchal zlého

Ženeva 1543/Johann Crüger 1640

1. Je - ží - ši mi - lý, co jsi spá - chal zlé - ho, že vyř - kli

or - tel hně - vu u - krut - né - ho? Čím pro - vi - nil ses,

v čem jen hle - dat vi - nu tvých slov i či - nů?

2. V líce tě bijí, trnem korunují,
do tváře plijí, smíchem potupují,
máš octem, žlučí tišit svoji žízeň,
zlou kříže trýzeň.
3. V čem hledat důvod utrpení toho?
Hřích můj tě svírá, dluhů mých je mnoho.
Ježíši, Pane, vina má tě tíží,
na mém jsi kříži!
4. Jak předivné to rozhodnutí Soudce:
Hle, pastýř dobrý trpí za své ovce,
Pán vyplácí sám spravedlivě dluhy
za hříšné sluhy.
5. Tvá velká láska, pro niž konce není,
tvou vedla šlépěj k cestě utrpení.
Já žil jak světák, hledal slasti klamné,
tys trpěl za mne.
6. Ach, velký Králi, mocný od věčnosti,
jak pro tu věrnost vyvýšit tě dosti?
Zda srdce lidské ví a může znáti,
co v oběť dát ti?
7. Až při tvém trůnu na hlavu mi vstaví
tvá ruka, Pane, korunu cti, slávy,
chválu a dík svůj, se vším tvorstva zněním,
v píseň tvou změním!

Johann Heermann 1630 / VI.Kučera